

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Erbovou v hlavním líčení konaném dne 27. 11. 2017 v Českém Krumlově

t a k t o :

Obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted], nezaměstnaný, trvale [redacted] bytem [redacted], nyní výkon trestu Vazební věznice České Budějovice,

j e v i n e n , ž e

v době od 1. 8. 2016 do 25. 4. 2017 v Českém Krumlově ani nikde jinde neplnil vyživovací povinnost na svého nezletilého syna [redacted], nar. [redacted], svěřeného do výchovy matky [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], a to přesto, že konkrétní výše vyživovací povinnosti mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 6. 1. 2012, č.j. 8 Nc 494/2011-57, částkou 2.500 Kč měsíčně, splatnou vždy do 20. dne každého měsíce předem k rukám matky, když uhradil na výživném v měsíci srpnu 2016 částku 333 Kč, v měsíci září 2016 částku 333 Kč, v měsíci říjnu 2016 částku 123 Kč, v měsíci listopadu 2016 částku 500 Kč, v měsíci prosinci částku 200 Kč, v měsíci lednu 2017 částku 222 Kč,

v měsíci únoru 2017 částku 500 Kč a v měsíci březnu 2017 částku celkem 4.067 Kč, čímž mu vznikl za výše uvedené období dluh na výživném ve výši nejméně 16.222 Kč,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného pod dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e z a t o

a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který již byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 6. 2017, č.j. 3T 75/2017-103, který mu byl doručen dne 28. 7. 2017,

podle § 205 odst. 1 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 15 (patnácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 6. 2017, č.j. 3T 75/2017-103, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] v době od 1. 8. 2016 do 25. 4. 2017 řádně neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost na svého nezletilého syna [redacted], který byl svěřen do výchovy matky [redacted]. Konkrétní výše vyživovací povinnosti mu přitom byla určena rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 6. 1. 2012, č.j. 8Nc 494/2011-57, měsíční částkou 2.500 Kč. V uvedeném období obžalovaný uhradil pouze v měsíci srpnu 2016 částku 333 Kč, v měsíci září 2016 částku 333 Kč, v měsíci říjnu 2016 částku 123 Kč, v měsíci listopadu 2016 částku 500 Kč, v měsíci prosinci částku 200 Kč, v měsíci lednu 2017 částku 222 Kč, v měsíci únoru 2017 částku 500 Kč a v měsíci březnu 2017 částku 4.067 Kč, čímž mu vznikl za výše uvedené období dluh na výživném ve výši nejméně 16.222 Kč.

Hlavní líčení se konalo ve dnech 19. 6. 2017 a 27. 11. 2017. Část hlavního líčení přitom byla provedena v nepřítomnosti obžalovaného [redacted]. Ten se účastnil pouze druhého hlavního líčení, k prvnímu se bez řádné omluvy nedostavil. Obžalovaný sice měl v prvním případě tendenci se z jednání omluvit ze zdravotních důvodů (léčba závislosti

v PL Červený Dvůr), nicméně k výzvě soudu nedoložil lékařskou zprávu, která by potvrdovala, že není schopen se jednání účastnit. Navíc PL Červený Dvůr potvrdila, že obžalovaný je schopen se jednání účastnit a účastnit se ho bude. S ohledem na uvedené tak soud jeho omluvu nepovažoval za řádnou a při splnění podmínek § 202 odst. 2 trestního řádu bylo hlavní líčení (v jeho části) konáno v nepřítomnosti obžalovaného. Věc bylo možné projednat a spolehlivě rozhodnout i za této situace.

Obžalovaný [REDAKCE] se k projednávané trestné činnosti již v přípravném řízení zcela doznal. Uvedl, že od prosince 2016 na výživném uhradil pouze částky uvedené v obžalobě. V dubnu 2017 již neuhradil nic. V rámci svého výsledku před soudem uvedl, že není zcela bez příjmů, neboť je mu přiznána výsluha od policie ve výši 6.000 Kč. K těmto penězům však nemá přístup, protože asi před 9 měsíci ztratil občanský průkaz a dosud si nevyřídil nový. Peníze jsou proto uloženy na depozitu. Výživné mu bylo dříve strháváno exekučně, neboť výsluha chodila na účet, který byl postižen exekucí, později, aby měl alespoň životní minimum, si změnil výplatu výsluh poštovní poukázkou. Obžalovaný měl po celou dobu snahu se hájit svou závislostí na alkoholu. Uvedl, že se snažil léčit, byl v léčebně a následně rok a půl abstinovat, ale s ohledem na rodinné problémy došlo k recidivě. Měl příležitostné brigády od kamarádů, veškeré vydělané peníze však propil. Potvrdil, že se se synem nevidá, naposledy ho viděl asi před tři čtvrtě rokem před školou, ale neoslovil ho. Do budoucna by rád vyřešil svoji závislost na alkoholu, rovněž by chtěl vyřešit i své dluhy a má v úmyslu požádat o osobní bankrot.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaný svoji vyživovací povinnost řádně neplní. Na výživném uhradil v obžalobě uvedené částky, byla jí rovněž vyplacena částka 3.746 Kč soudním exekutorem. Obžalovaný si však zařídil, aby mu renta od policie nechodila přes účet a od té doby nedostala nic. Obžalovaný se se svým synem nestýká, pokud má špatné svědomí pošle alespoň SMS zprávu. Naposledy se synovi ozval v srpnu 2016. Syn nyní chodí do 5. třídy, navštěvuje kroužek taekwonda a hraje na kytaru v DDM. Kroužky stojí asi 1.600 Kč na rok. Dále se platí obědy ve výši asi 600 Kč. V létě jel syn na 3 týdny na tábor za 6.700 Kč, chtěl jet i na soustředění s taekwondem, ale to si již nemohla z finančních důvodů dovolit. Syn nosí brýle, zkouší nosit i kontaktní čočky, v létě trpí alergiemi, dostává léky na předpis bez doplatku. Svědkyně bydlí se synem v nájemném bytě, kde hradí nájemné ve výši 5.818 Kč a zálohy na elektřinu ve výši 1.200 Kč. Pracuje na [REDAKCE] s výdělkem ve výši 19.000 Kč. Výživné od otce jí chybí.

Skutkový stav byl dále zjištěn i z celé řady listinných důkazů, a to především z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 6. 1. 2012, č.j. 8Nc 494/2011-57, ze kterého se podává, že výživné bylo od 27. 1. 2012 stanoveno měsíční částkou ve výši 2.500 Kč splatnou nejpozději každého 20. dne v měsíci předem k rukám matky. Z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 23. 4. 2012, č.j. 6C 27/2011-22, vyplývá, že manželství obžalovaného a [REDAKCE] bylo dnem 23. 5. 2012 rozvedeno. Z rodného listu se zjišťuje, že matkou nezletilého [REDAKCE] je svědkyně [REDAKCE] a otcem obžalovaný [REDAKCE]. Podle zprávy OSSZ Český Krumlov není obžalovaný veden v evidenci jako OSVČ a od srpna 2016 do současnosti není veden ani jako zaměstnanec. Obžalovaný nepobíral žádné dávky nemocenského pojištění ani není poživitelem jakéhokoli důchodu. Ze zprávy úřadu práce se podává, že obžalovaný [REDAKCE] není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Naposledy zde byl veden v období od 13. 1. 2016 do 5. 4. 2016. Z evidence byl vyřazen sankčně z důvodu maření součinnosti s úřadem. Obžalovaný není žadatelem o dávky státní sociální podpory ani o dávky pomoci v hmotné nouzi. Z rozsudku Okresního soudu v Českém

Krumlově ze dne 2. 5. 2017, č.j. 8P 78/2012-173, se zjišťuje, že obžalovaný si dne 4. 8. 2016 podal návrh na snížení výživného. Tento návrh však soud neshledal důvodným, a proto byl zamítnut. Ze zprávy soudního exekutora JUDr. Stanislava Pazderky vyplynulo, že exekuční řízení je vedeno pro dlužné i běžné výživné ve výši 2.500 Kč. Celkově bylo vymoženo 63.428 Kč. Po odečtení nákladů exekuce ve výši 7.865 Kč byl zbytek vymoženého plnění ve výši 55.563 Kč zaslán matce nezletilého [REDAKCE]. Z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 6. 2017, č.j. 3T 75/2017-103, se zjišťuje, že byl obžalovanému za trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 22. 4. 2017, uložen podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců se zkušební dobou ve výměře 48 měsíců s dohledem. Trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 28. 7. 2017 a dne 8. 8. 2017 nabyl právní moci.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku. Bylo bezpečně prokázáno, že v době od 1. 8. 2016 do 25. 4. 2017 neplnil řádně svou zákonnou vyživovací povinnost k nezletilému synovi [REDAKCE], čímž mu k rukám matky vznikl dluh ve výši 16.222 Kč. Skutečnost, že výživné na syna téměř neplatil, jednoznačně vyplývá jak z výpovědi svědkyně [REDAKCE], tak i z doznání obžalovaného. Pokud jde o stránku skutkovou, nevznikají žádné pochybnosti. Částku výživného, jak byla na syna stanovena v opatrovnickém řízení, považuje soud za přiměřenou i pro účely tohoto řízení trestního. V této souvislosti byl zohledněn věk nezletilého [REDAKCE], i obecné výdělkové poměry obžalovaného. Provedeným dokazováním přitom bylo potvrzeno, že u obžalovaného se nejedná o objektivní neschopnost platit výživné, nýbrž o úmyslné jednání, o účelový postup. Stav, kdy na syna nepřispívá téměř ničím, trvá již několik let. Zároveň synovi neposkytuje žádné dárky, nestýká se s ním, nezajímá se o jeho prospěch ani zdravotní stav. Navíc jak vyplynulo z dokazování, obžalovaný není zcela bez příjmů, neboť pobírá policejní výsluhu ve výši 6.323 Kč. Obhajoba obžalovaného, že k této nemá přístup z důvodu ztráty občanského průkazu, nemůže obstát. Sám obžalovaný uvedl, že výsluha byla nejprve vyplácena na bankovní účet, který byl postižen exekucí právě kvůli dluhu na výživném. A byl to právě obžalovaný, kdo změnil místo výplaty policejních výsluh z účtu na poštovní poukázku, tak aby se k ní exekutor nemohl dostat. Pokud obžalovaný ztratil občanský průkaz, bez kterého mu výsluhu nelze vyplatit, pak je pouze na jeho zodpovědnosti, aby si obratem nechal vystavit nový. Pokud tak z důvodu své liknavosti do dnešního dne neučinil, musí nést následky s tím spojené. Obžalovaný je nezaměstnaný, nicméně na úřadu práce byl veden pouze krátce a z jeho evidence se nechal sankčně vyřadit pro nespolupráci. Tím se připravil i o možnost výplaty sociálních dávek, ze kterých mohlo být výživné alespoň částečně hrazeno. Pokud měl brigádu, pak opět veškeré vydělané peníze utratil za alkohol. Soud tak uzavírá, že bylo v možnostech i schopnostech obžalovaného výživné na nezletilého syna platit.

Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, neboť úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíce. Zjištěná doba neplnění vyživovací povinnosti představuje v daném případě necelých 9 měsíců.

Vzhledem k délce doby neplnění vyživovací povinnosti, dále pak recidivě obžalovaného, je třeba jeho jednání označit za společensky škodlivé. Z tohoto jednání musejí být proti němu vyvozeny již trestněprávní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaný se trestného činu dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního

zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsaným chtěl porušit zákonem chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. Byl si velmi dobře vědom své vyživovací povinnosti k nezletilému synovi a tuto z vlastní vůle úmyslně řádně neplnil.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 - § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Konkrétní závažnost činu je zde zvyšována osobou pachatele, který se trestného činu zanedbání povinné výživy dopouští opakovaně.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je rozvedený a má jedno dítě. Jeho nejvyšší vzdělání je středoškolské s maturitou. Před nástupem do výkonu trestu nebyl nikde zaměstnán, zároveň ani nebyl hlášen na úřadu práce, neboť odtud byl sankčně vyřazen. Podle zprávy Městského úřadu Český Krumlov byl obžalovaný v minulosti opakovaně projednáván v přestupkovém řízení zejména pro přestupky proti majetku, občanskému soužití a veřejnému pořádku. V opisu rejstříku trestů má obžalovaný celkem 5 záznamů z let 2012 – 2017. Poprvé byl obžalovaný uznán vinným v roce 2012 ve věci zdejšího soudu sp. zn. 10T 76/2012 zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Byl mu uložen trest odnětí svobody ve výměře 30 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu ve výměře 3 let. Zkušební doba byla následně prodloužena o 2 roky do 6. 3. 2018 a zpřísněna o dohled. Následují další dvě odsouzení zdejším soudem pod sp. zn. 4T 81/2013 a 1T 59/2014, oboje pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. V prvním případě byl obžalovanému uložen podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 4 měsíců se zkušební dobou ve výměře 16 měsíců. I zde byla zkušební doba následně prodloužena o 14 měsíců za současného vyslovení dohledu. Dne 18. 9. 2017 pak bylo rozhodnuto o nařízený výkonu trestu odnětí svobody. Tento obžalovaný v současné chvíli vykonává. Ve druhém případě byl obžalovanému uložen rovněž podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 7 měsíců se zkušební dobou ve výměře 2 let s dohledem. Rovněž i v tomto případě bylo rozhodnuto o prodloužení zkušební doby, tentokrát o 6 měsíců, tj. do 16. 3. 2017. Krom toho byl obžalovaný rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 4. 2. 2016, sp. zn. 1T 182/2015 odsouzen pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin. Tyto obžalovaný vykonal dne 29. 7. 2016. Zároveň mu bylo uloženo ochranné opatření ve formě ochranného léčení protialkoholního ve formě ambulantní. Jak sám obžalovaný uvedl, v této věci již proběhlo soudní jednání, v rámci kterého došlo k přeměně léčby na formu ústavní. Poslední záznam v rejstříku trestů se vztahuje k odsouzení Okresním soudem v Českých Budějovicích sp. zn. 3T 75/2017. Trestním příkazem ze dne 6. 6. 2017 byl obžalovanému za trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku uložen podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců se zkušební dobou ve výměře 48 měsíců s dohledem. Trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 28. 7. 2017 a dne 8. 8. 2017 nabyl právní moci.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlížel kromě shora uvedených skutečností též k existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému přitěžovalo, že již byl pro trestný čin odsouzen (§ 42 písm. p) trestního zákoníku), navíc se jedná i o recidivu speciální, neboť se obžalovaný dopustil téhož trestného činu, pro který byl již odsouzen. Právě projednávané trestné činnosti se obžalovaný zároveň dopustil ve zkušební době jiného odsouzení. Polehčující okolností ve smyslu § 41 trestního zákoníku shledány nebyly.

Výpověď obžalovaného nelze považovat za doznání. Obžalovaný měl spíše snahu neplacení výživného omlouvat svou závislostí na alkoholu.

Obžalovanému byl ukládán souhrnný trest ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť skutku uvedeného ve výroku tohoto rozsudku se dopustil ještě před tím, než v jiné trestní věci bylo soudem prvního stupně vyhlášeno odsuzující rozhodnutí, v tomto případě byl doručen trestní příkaz. Konkrétně se jedná o trestní příkaz Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 6. 2017, č.j. 3T 75/2017-103, který byl obžalovanému doručen dne 28. 7. 2017 (tím nastaly účinky vyhlášení rozsudku). Souhrnný trest se ukládá podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejpřísněji trestný. V případě obžalovaného se jedná o § 205 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého lze uložit trest až na 2 léta. Po zohlednění všech shora popsanych skutečností, osoby obžalovaného, okolností činu, přitěžujících okolností, absence okolností polehčujících, jakož i při zohlednění zásady, že souhrnný trest musí být přísnější než trest původní, považuje soud za přiměřený trest odnětí svobody ve výměře 15 měsíců, tedy trest vyměřený ve druhé třetině zákonné trestní sazby. Je naprosto evidentní, že pro dosažení účelu trestu musí být tento uložen již v nepodmíněné formě a to i při respektování ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku. U obžalovaného [REDAKCE] je zřejmé, že žádná z předchozích výchovných sankcí k cíli nevedla, trestná činnost je neustále opakována, podmíněný trest mu byl dokonce přeměněn na trest nepodmíněný. Vzhledem k osobě obžalovaného a jeho chování během posledních několika let je jasné, že uložení jiného trestu (výchovného, nespojeného s přímým odnětím svobody) by nemohlo vést k cíli. Obžalovaný své chování nijak pozitivně nezměnil ani po zahájení trestního stíhání, kdy si již byl vědom bezprostředně hrozícího trestního postihu. Do současné doby výživné na svého syna řádně neplatí a vůbec se o něj nezajímá.

V daném případě je odsouzený v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání

lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemůže podat ten, kdo se tohoto práva předem vzdal.

V Českém Krumlově dne 27. listopadu 2017

JUDr. Martina Erbová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Jana Kulichová